

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Theologico-Moralis De Sacris Ecclesiasticorum Ministeriis, Hoc est, De Horis Canonicis, & Missæ Sacrificio

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, Anno 1695.

Caput V. Ex modò dictis quædam clariùs elucidantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42206

v. g. in eo casu, in quo si non consecrarentur, plures oporteret dimittere sine Communionem. Sufficit autem istarum hostiarum oblationem in tali casu mente & non verbis facere. Vid. *Tamb. lib. 2. de Sacrif. c. 5. §. 2.* Dixi plures, &c. nam si unus solus absq; Communionem dimittendus esset, non consecrabis novam hostiam, sed diffringere poteris particulam hostiæ minori circiter æqualem ex tua hostia majore, eamque ipsi porrigere. Vid. *Gar. par. 2. Tit. 10.* & alios, quæ doctrina etiam servare potest, post consecrationem v. g. moneretur Sacerdos de dando Viatico alicui subito infirmo in defectu minorum hostiarum. Habetque hic casus non raro locum tempore pestis.

Quid si post
Offertoriū
poneretur,
sufficitne ob-
latio hostia-
rum facta
mente &
non verbis.

C A P U T V.

*Ex modò dictis quadam clariùs
elucidantur.*

AD meliorem præcedentium elucidationem nota sequentia. Primò, quamvis nonnulli sint, qui putent essentiam Sacrificii

1. In consecratione unius speciei non habere

C 5

posse

58 DE EUCHARISTIA

tur essentia
Sacrificii.

posse haberi in cōsecratione unius
speciei, rectiùs tamen requiritur
consecratio utriusque. Quia licet
per consecrationem panis vi ver-
borum præcisè poneretur solum
Corpus, adeoque sine anima, &
consequenter ut mortuum, non
tamen ponitur ut violenter occi-
sum, quod requiritur ad rationem
Sacrificii, ut patet in occisione vi-
tulorum, agnorum, aliarumque
animantium in veteri Testamen-
to, & Christi ipsius in Cruce. Hu-
jusmodi autem Sacrificium cruen-
tum si non physicè tale, saltem
repræsentativè habetur perfectè
in consecratione utriusque speciei,
in qua totus Sanguis ad normam
violentiæ occisionis, & mactatio-
nis separatur à corpore, non qui-
dem re ipsâ, nam Christus resur-
gens non moritur, sed vi verbo-
rum. Nam quantum est ex vi ver-
borum ponitur Sanguis separa-
tus à corpore. Deindè Euchari-
stia sub speciebus panis, quâ ra-
tione datur Laicis, rectè dicitur
unum specie Sacramentum, non
quidem specie, physicè, sed mora-
liter completa: Nam tota spiri-
tualis refectio, ob concomitan-
tiam Sanguinis, animæ, ac cetero-
rum

2. Euchari-
stia sub so-
lis spe-
ciebus panis
data laicis,
est unum
specie Sa-
cramentum.

UT SACRAMENTO. 59

rorum perfectè habetur sub una specie, adeoque censetur Laicus manducare Corpus & bibere Sanguinem Christi. Tertiò, sine falsificatione formæ particula hic nunquam potest accipi adverbialiter, quia pronomen hic significat substantiam contentam sub speciebus vini, quæ substantia sub talibus speciebus est indifferens ad quemcunque locum; adverbium autem hîc ex vi suæ significationis plus nō significat, quam rem huic loco affixam esse, & nullo modo contentam sub speciebus panis: Per hoc enim quod Petrus dicatur esse hîc, nemo intelligit Petrum existentē sub speciebus panis aut vini, sed affixum huic & nō alteri loco.

Quartò. Materia post parietem, aut tergum posita non consecratur validè, quia non censetur moraliter præsens, cum non possit demonstrari per tò hoc vel hic. Quod si tamen Sacerdos sic se flecteret, ut cerneret materiam post se positam, adeoque sufficienter per tò hoc demonstrare posset, utique validè, etsi ob irreverentiam illicitè consecraret. Ita DD. comm. Quintò, ne angaris circa pronuntiationem formæ, utrum

3. Pronomen, hic, in forma Calicis nunquā potest accipi adverbialiter.

4. Materia post parietem vel tergum posita non consecrabitur.

Quid si Sacerdos ita se inflecteret, ut cerneret materiam post se positam.

5. Non est faciendus scrupulus, si antehac historicè, an assertivè pronūciata.

eam dixeris historicè an assertivè, sufficet te habuisse aut habere intentionem, formam pronuntian-
di, quo modo Christus instituit.
Imò si Sacerdos ex errore privato formam consecrationis semper pronuntiasset historicè, adhuc censetur validè consecrâsse, quia intentio universalis faciendi, quod Christus instituit, praeponderat errori privato. Vid. *Gob. tr. 3. cas. 4.*

6. Christus manet sub speciebus Eucharisticis tamdiu, donec hæc mutentur, ut sub illis forma panis & vini, si adessent, naturaliter non amplius remanerent.

7. Eucharistia toto tempore, quo durant species, probabiliter causat gratiam.

Sextò. Christus manet sub speciebus panis, & vini, etiam sub quavis minima parte tamdiu, donec illa specierum fiat mutatio, vi cuius, substantia panis, & vini naturaliter corrumpentur; id est forma panis & vini, si adessent, ab agente contrario per introductionem novæ formæ naturaliter expellerentur. Septimò. Probabile est, ut docet *Cajet. Suar.* & alii Eucharistiam toto tempore, quo durant ejus species in stomacho, causare gratiam, adeoque quo plures devotionis actus quis elicit, eo ampliorem acquirere gratiam. Causarum namque indoles est, ut pro ratione subjecti magis aut minus dispositi, magnum vel minorem effectum conferant, id inquam, quia probabile; hinc ta-

men

men nō rectè inferes ob majus bonum spirituale, & augmentum gratiæ, licitum esse plures sumere hostias, dum quis communicat, quàm unam, aut etiam communicaturo plures idcirco dare. Aliud, est si plures sumerentur hostiæ ob necessitatem, aliãve justam causam, ut si v. g. renovandũ est Sacramentum, & hostiæ antiquiores, ne corrumpere tur, consumendæ, aut si fortè in loco, in quo celebras, non esset occasio residuas hostias decenter aut honestè asservandi. Ratio prioris est, quia sumere plures hostias, quàm unam videtur contrariari usui antiquo Ecclesiæ in re gravi: Præterquam, quod si id licitum foret, plurimæ committerentur superstitiones & irreverentiæ contra tantum Mysterium. Neque obstat major devotio ex diuturniore præsentia Christi, quia si quater quis communicaret una die, etiam foret major devotio, nec tamen id est faciendum; cum non debeat negligi usus Ecclesiæ, & melius sit, rationabiles, & reverentiæ Christi debitas consuetudines servare, quàm imprudenti affectui devotionis indulgere (quod notent Sa-

Non licet plures hostias sumere ob majus bonum spirituale & gratiæ augmentum. Quid si necessitas aut alia justa causa foret sumendi plures.

Neque ob majorem devotionẽ.

cerdotes, qui Rubricis Missalis in Sacrificio, illegitimas devotiones intermiscunt.) Interim, dum sacram Communionem distribuis, noli scrupulosè esse anxius, ne fortè communicanti des plures quam unam hostiam. Si enim præter intentionem darentur duæ hostiæ à Sacerdote Euch. distribuyente; non est de eo magnoperè laborandum, cum nõ sit nisi una Communio. Dixi tempore, quo durant species in stomacho, nam Eucharistiam propriè manducare & sumere cum ejusdem effectu secundum quosdam consistit in trajectione hostiæ aut partis illius ex ore versus stomachum, secundum alios in receptione ejusdem in stomachum, undè si quis hostiam solo ore exciperet nec deglutiret, probabiliter gratiam Sacramenti non reciperet. Vid. *Suar disp. 63. sect. 4. 5. & seq.*

Quid si præter intentionem darentur duæ hostiæ à Sacerdote Euch. distribuyente.

C A P U T VI.

Statuitur Minister Sacramenti Eucharistia.

Ordinarius Minister hujus Sacramenti est solus Sacerdos,

Ordinarius Minister est